

Sygn. akt VIII U 2301/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2017 r. w Gliwicach

sprawy Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy udziale A. K., A. L., M. Z. oraz Syndyka Masy Upadłości K.U.K.-E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w O.,

o podleganie ubezpieczeniom społecznym; podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania Przedsiębiorstwa (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 14 października 2015 r. **nr** (...)

14 października 2015 r. **nr** (...)

14 października 2015 r. **nr** (...)

1. oddala odwołania,

2. zasądza od Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. i Syndyka Masy Upadłości K.U.K.-E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w O. po 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 2301/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2015 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art.58 §1 k.c. stwierdził, że A. K.

jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. i ustalił dla w/w podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości określonej w decyzji.

Decyzją z dnia 14 października 2015 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art.58 §1 k.c. stwierdził, że M. Z. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 sierpnia 2013r. i ustalił dla w/w podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości określonej w decyzji.

Decyzją z dnia 14 października 2015 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art.58 §1 k.c. stwierdził, że A. L. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. i ustalił dla w/w podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości określonej w decyzji.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż w toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, iż odwołująca (...) Sp. z o.o. zawarła „ umowę – porozumienie ” z firmą (...) (...) + H. + (...) Sp. z o.o. w O. (dalej (...) (...) Sp. z o.o.) o przekazaniu

w trybie art.23(1) k.p. pracowników, w tym A. K., M. Z. i A. L. do nowego pracodawcy (...) (...) Sp. z o.o. Zdaniem organu rentowego w przypadku powyższej umowy doszło do swoistego outsourcingu kadrowo – płacowego, a nie do przejścia zakładu pracy, gdy od dnia 1 stycznia 2013r. nie nastąpiła zmiana warunków pracy. Wykonywanie pracy według tych samych zasad świadczy o tym, że z pracy wymienionych korzystała wyłącznie (...) Sp. z o.o. Samo sporządzanie umów na piśmie i wypłata wynagrodzenia przez nowy podmiot nie są dostatecznym dowodem potwierdzającym przejście zakładu pracy i pracowników na innego pracodawcę. Dokonanie natomiast czynności prawnych w sposób sprzeczny ze standardami ochrony pracownika należy uznać za działania sprzeczne z prawem – art.58§1 k.c., a tym samym nieważne. W takiej sytuacji organ rentowy stwierdził, iż rzeczywistym pracodawcą A. K., M. Z. i A. L. w spornym okresie była (...) Sp. z o.o., która też powinna pełnić rolę płatnika składek.

W odwołaniach od decyzji odwołująca (...) Sp. z o.o. domagała się ich zmiany przez ustalenie podlegania A. K., M. Z. i A. L. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu

w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. jako pracowników u płatnika składek (...) (...) Sp. z o.o., a także ustalenie w odniesieniu do tych osób podstawy wymiaru składek na w/w ubezpieczenia. Odwołująca zarzuciła skarżonym decyzjom: naruszenie art.46 ust.1 w związku z art.4 pkt 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych związku z art.23(1) k.p. przez przyjęcie, że płatnikiem składek jest (...) Sp. z o.o., gdy tymczasem doszło do przekazania pracowników odwołującej Spółki do (...) (...) Sp. z o.o. i stąd to nowy pracodawca stał się stroną dotychczasowych umów o pracę; przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w związku z przepisami ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych przez ich niezastosowanie, gdy (...) (...) Sp. z o.o. posiadała certyfikat o dokonaniu wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia i była uprawniona do prowadzenia tego rodzaju działalności i zatrudniania pracowników; art.58§1 k.c. w związku z art.300 k.p. przez przyjęcie, iż czynności stanowiące podstawę przejścia pracowników na nowego pracodawcę są sprzeczne z prawem i zmierzają do obejścia prawa, gdy organ rentowy nie dokonał ustaleń w tym przedmiocie; przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie niewłaściwego przeprowadzenia postępowania dowodowego; art.2 i art.7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gdy po zgłoszeniu do ubezpieczeń, to (...) (...) Sp. z o.o. wykonywała obowiązki płatnika składek; skierowanie decyzji do podmiotu nie będącego stroną, co winno skutkować unieważnieniem postępowania prowadzonego przez organ rentowy.

W uzasadnieniach odwołująca w szczególności podniosła, iż doszło do przekazania pracowników odwołującej, w tym A. K., M. Z. i A. L. do (...) (...) Sp. z o.o. w trybie art.23(1) k.p., która z mocy prawa stała się stroną dotychczasowych umów o pracę, gdy dodatkowo przekazane zostały również zadania, udostępniony sprzęt niezbędny

do wykonywania usług i pomieszczenie socjalne. Nadto w związku z przekazaniem pracowników do (...) (...) Sp. z o.o. odwołująca przekazała również akta pracowników, a nowy pracodawca zajmował się sporządzaniem i prowadzeniem dokumentacji pracowniczej, kadrowej, wystawianiem dokumentów np. umów o pracę, skierowania na badania lekarskie. Istotną dla sprawy okolicznością jest także to, że wynagrodzenie na rzecz pracowników dokonywała właśnie (...) (...) Sp. z o.o.

Zainteresowany Syndyk Masy Upadłości (...) (...) Sp. z o.o.

w upadłości likwidacyjnej w piśmie procesowym z dnia 21 kwietnia 2016 r. oświadczył, iż wstępuje do sprawy, popiera stanowisko organu rentowego i wnosi o oddalenie odwołania oraz zasądzenie na rzecz Syndyka kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zainteresowani A. K., M. Z. i A. L. nie składali oświadczeń w sprawie.

Organ rentowy w odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie z przyczyn jak w skarżonych decyzjach oraz o zasądzenie od odwołującej Spółki na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy dodał, iż brak jest „umowy – przekazania” pracowników pomiędzy odwołującą (...)

Sp. z o.o. a (...) (...) Sp. z o.o., gdyż do akt została załączona tylko taka umowa zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) (...) Sp. z o.o.

Sąd połączył sprawy do wspólnego rozpoznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

(...) Sp. z o.o. ma siedzibę w R. przy ul. (...). Przedmiotem jej działalności jest produkcja systemów do sterowania systemami przemysłowymi. Spółka ta należy do M. W. (1), podobnie jak (...) Sp. z o.o., która ma siedzibę w tym samym miejscu co odwołująca (...) Sp. z o.o. i zajmuje się produkcją konstrukcji metalowych i ich części.

Zainteresowani A. K., M. Z. i A. L. zostali zatrudnieni w odwołującej Spółce:

- A. K. od dnia 1 listopada 2012 r. na podstawie umowy o pracę na okres próbny zawartej do dnia 31 stycznia 2013 r., na stanowisku ślusarza montażu,

- M. Z. od dnia 1 czerwca 2009r. na podstawie umowy o pracę czas nieokreślony, na stanowisku ślusarza montażu,

- A. L. od dnia 1 czerwca 2011r. na podstawie umowy o pracę na czas na okres próbny, od dnia 01 września 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. na podstawie umowy o pracę na czas określony, a od dnia 01 września 2012 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku ślusarza montażu,

W dniu 21 maja 2007r. pomiędzy odwołującą (...) Sp. z o.o. a (...)

Sp. z o.o. została zawarta umowa najmu, na mocy której wynajmująca (...) Sp. z o.o. oddawała najemcy – (...) Sp. z o.o. w najem majątek Spółki, to jest środki trwałe i wartości niematerialne i prawne. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony od dnia 1 czerwca 2007r.

W dniu 1 czerwca 2009r. pomiędzy w/w Spółkami została zawarta umowa o świadczenie usług, na mocy której odwołująca (...) Sp. z o.o. zobowiązała się do świadczenia usługi podwykonawstwa w zakresie realizowanych przez (...)

Sp. z o.o. kontraktów. Usługa ta dotyczyła w szczególności prac montażowych, malarskich oraz pozostałych, zgodnie ze szczegółowymi zleceniami. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

W dniu 2 stycznia 2012r. pomiędzy w/w Spółkami została zawarta umowa najmu,

na mocy której (...) Sp. z o.o. oddała odwołującej (...) Sp. z o.o. w najem część nieruchomości celem wykorzystania na działalność gospodarczą.

W praktyce (...) Sp. z o.o. zatrudniała swoich pracowników, byli to inżynierzy i konstruktorzy – pracownicy umysłowi, którzy pracowali na komputerach i opracowywali projekty wewnętrznych systemów transportu, natomiast odwołująca (...) Sp. z o.o. zatrudniała pracowników produkcyjnych: monterów, mechaników, którzy projekty te wykonywali w ramach podwykonawstwa dla firmy (...).

Czynności w ramach podwykonawstwa odbywały się na środkach odwołującej (...) Sp. z o.o., która wcześniej środki te wynajęła Spółce (...) w drodze umowy z dnia 21 maja 2007r.

W dniu 31 grudnia 2012r. została zawarta „umowa – porozumienie” pomiędzy firmą (...) Sp. z o.o. a (...) (...) Sp. z o.o. - §1. W §2 tej „umowy – porozumienia” wpisano, iż zgodnie z art.23(1) k.p. dotychczasowy pracodawca (...) Sp. z o.o. przekazuje, a nowy pracodawca (...) (...) Sp. z o.o. przyjmuje wszystkich pracowników według załączonego wykazu, stanowiącego załącznik nr 1, w tym zainteresowanych A. K., A. L., M. Z., na warunkach identycznych, jakie pracownicy mieli do dnia 31 grudnia 2012r., bez szkody dla pracowników. Pracownicy ci zostają przejęci z dniem 1 stycznia 2013r. - §3 Umowy.

Następnie w dniu 2 stycznia 2013r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) (...) Sp. z o.o. została zawarta umowa o świadczenie usług, na mocy której (...) (...) Sp. z o.o. zobowiązała się świadczyć usługi obejmujące przedmiot działalności (...) Sp. z o.o., w szczególności usługi produkcji i montażu systemów transportu wewnętrznego (§1 ust.1 Umowy). Do realizacji tych usług (...) (...) Sp. z o.o. miała oddelegować osoby zatrudnione u niej na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia lub umowy o dzieło (§1 ust.2 Umowy). W celu realizacji tych usług (...) Sp. z o.o. miała udostępnić (...) (...) Sp. z o.o. bezpłatnie niezbędny sprzęt, zgodnie ze standardami obowiązującymi dla danego stanowiska pracy oraz umożliwić stały dostęp do pomieszczeń socjalnych (WC, kuchnie, pokoje śniadaniowe, stołówka, bufet, szatnia) zlokalizowanych w miejscu wykonywania usługi (§1 ust.4 Umowy). W postanowieniach §4 Umowy określono zasady wypłaty wynagrodzenia. Podano, iż podstawą wystawienia faktury będzie rozliczenie realizacji usług sporządzone według zasad określonych w ust.2. Wynagrodzenie usługodawcy, to jest (...) (...) Sp. z o.o. będzie obejmowało koszty zatrudnienia, to jest kwotę wynagrodzenia brutto oddelegowanych do usługobiorcy, czyli (...) Sp. z o.o. pracowników (wykonawców) wraz z narzutami na wynagrodzenia (składki ZUS w części usługodawcy). Ponadto zapisano, iż usługodawca przyznaje rabat

w wysokości 41,5% kosztów (na które składają się ZUS oraz podatek od wynagrodzeń)

w okresie pierwszych 3 lat. Rozliczenie realizacji usług sporządza usługodawca w ciągu dwóch dni roboczych od dnia, w którym potwierdzono wykonanie usług, a następnie przekazuje do zatwierdzenia usługobiorcy. Ostateczne uzgodnienie poprawności rozliczenia następuje w ciągu dwóch dni kalendarzowych od daty przekazania rozliczenia do usługobiorcy. Po dokonaniu ostatecznych uzgodnień w zakresie poprawności rozliczenia, następuje przekazanie do usługodawcy oryginału rozliczenia zaakceptowanego przez obie strony celem wystawienia faktury (§4 ust.2 Umowy). Wynagrodzenie będzie płatne na podstawie wystawionych przez usługodawcę faktur VAT (§4 ust.3 Umowy zd. pierwsze).

W §3 ust. 1 Umowa wskazano, iż została ona zawarta na czas określony trzech lat, z zastrzeżeniem postanowień ust.2, z możliwością wypowiedzenia umowy przez każdą ze stron z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Zaznaczono, iż cesja wierzytelności wynikających z Umowy może nastąpić wyłącznie za uprzednią zgodą usługobiorcy wyrażoną w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Ograniczenie cesji wierzytelności nie dotyczy jednak cesji na rzecz (...) (...) Sp. z o.o. (§9 ust. 1 i 3 Umowy).

W dniu 1 marca 2013r. zostały zawarte umowy:

- pomiędzy (...) (...) Sp. z o.o. a Przedsiębiorstwem (...)

(...) Sp. z o.o. w Ł. - cesji wierzytelności, na mocy której cedent, to jest (...) (...) Sp. z o.o., przeniósł wierzytelność przysługującą mu z tytułu umów

z kontrahentami (...) (...) Sp. z o.o. wymagalną od dnia 1 marca 2013r.

na cesjonariusza, czyli Przedsiębiorstwo (...); wskazano, iż wraz

z wierzytelnością na cesjonariusza przechodzą wszelkie zabezpieczenia tej wierzytelności,

- pomiędzy (...) (...) Sp. z o.o. a Przedsiębiorstwem (...)

(...) Sp. z o.o. w Ł. – współpracy, na mocy której Przedsiębiorstwo (...) zobowiązało się do zawierania z przedsiębiorcami umów o świadczenie usług zgodnie z profilem ich działania ((...) oraz umów – porozumień o przejęciu pracowników w oparciu o art.23(1) k.p. wraz z przejęciem do realizacji ich zadań i kompetencji, natomiast (...) (...) Sp. z o.o. jak Agencja (...) każdorazowo miała przejmować od kontrahentów (...) Sp. z o.o. pracowników oraz osoby zatrudnione w ramach umów cywilno – prawnych, z datą wejścia w życie zawartych z przedsiębiorcami przez (...) umów o świadczenie usług oraz umów – porozumień w sprawie przekazania pracowników, a następnie będzie osoby te delegować do (...) Sp. z o.o. w celu realizacji usług; (...) (...) Sp. z o.o. dla potrzeb (...) Sp. z o.o. oraz jej kontrahentów zobowiązała się do załatwiania wszelkich formalności w sprawach nawiązywania nowych stosunków pracy i zawierania umów cywilno – prawnych z nowymi osobami, które następnie będą także delegowane do (...) Sp. z o.o. w celu realizacji usług wynikających z umów i porozumień zawartych przez (...)

Sp. z o.o.,

- pomiędzy Spółką (...) a Przedsiębiorstwem (...) - umowa o świadczenie usług, której treść była zbieżna z umową o świadczenie usług zawartą w dniu 2 stycznia 2013r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) (...) Sp. z o.o.

Pismami z dnia 1 grudnia 2012r. odwołująca (...) Sp. z o.o. zawiadomiła pracowników, w tym zainteresowanych A. K., A. L., M. Z. o przejściu pracowników na nowego pracodawcę w trybie art.23(1)k.p., a mianowicie na (...) (...) Sp. z o.o. Zaznaczono, iż termin przejścia na nowego pracodawcę to dzień 1 stycznia 2013r., przyczyną przejścia jest porozumienie zakładów i wzmocnienie kapitału. Jednocześnie wskazano, iż prawne, ekonomiczne oraz socjalne skutki dla pracownika: dotychczasowa treść stosunku pracy, zakres czynności nie ulegają zmianie. Wszystkie prawa i obowiązki wynikające z regulaminu pracy oraz regulaminu wynagradzania zachowują moc obowiązującą. Również warunki zatrudnienia pozostają bez zmian, nie przewiduje się zmiany struktury zatrudnienia ani konieczności przekwalifikowania.

Od dnia 1 stycznia 2013r. odwołująca (...) Sp. z o.o. wyrejestrowała w/w zainteresowanych z ubezpieczeń społecznych.

Z dniem 01 lutego 2013 r. A. K. zawarł umowę o pracę z (...) (...) Sp. z o.o., albowiem umowa o pracę zawarta na okres próbny uległa rozwiązaniu z dniem 31 stycznia 2013r.

Faktycznie od dnia 1 stycznia 2013r. i przez cały okres sporny objęty skarżonymi decyzjami zainteresowani A. K., A. L., M. Z. wykonywali taką samą pracę co wcześniej przy użyciu środków, które były własnością odwołującej (...) Sp. z o.o., a były wynajęte Spółce (...) na mocy umowy z dnia

21 maja 2007r. Ich praca nadal była nadzorowana przez S. K.. Pracę tę świadczyli w siedzibie firmy w hali namiotowej.

Prowadzona była ewidencja czasu pracy, którą nadzorował S. K.. Ewidencja ta następnie przekazywana była do (...) (...) Sp. z o.o. Na jej podstawie było wyliczane wynagrodzenie. Od marca 2013r. miejsce (...) (...) Sp. z o.o. zajęła (...) Sp. z o.o., przy czym w praktyce było tak, że dotychczasowe czynności księgowe wykonywała ta sama osoba. Na mocy umowy o współpracy pomiędzy Spółką (...) (...) Sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o., Spółka (...) przejęła solidarną odpowiedzialność za wykonywane usługi outsourcingowe, nie przejęła jednak pracowników firmy (...) (...) Sp. z o.o. Paski wypłat przygotowane przez (...) (...) Sp. z o.o. były przekazywane do (...) Sp. z o.o. i rozdawane pracownikom. Do Spółki (...) przychodziły również dwa razy w miesiącu faktury wystawione przez (...) (...) Sp. z o.o. i potem (...) Sp. z o.o. Jedna z nich obejmowała wynagrodzenia pracowników, a druga składki na ubezpieczenia społeczne, podatki, w tym VAT, pomniejszone o udzielony rabat. Przed ich zapłatą były one sprawdzane przez (...) Sp. z o.o. przez porównywanie z listą obecności. (...) (...) Sp. z o.o. przesyłała także pracownikom skierowania na badania

lekarские prowadzone w przychodni, z którą miała podpisaną umowę, dla zainteresowanych zawarła także umowy ubezpieczenia pracowniczego, gdy dotychczasowe takie umowy zawarte przez odwołującą (...) Sp. z o.o. zostały rozwiązane.

Za zainteresowanych A. K., A. L., M. Z. za okres sporny nie zostały opłacone składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Z dniem 31 sierpnia 2013 r. M. Z. rozwiązał umowę o pracę.

Od dnia 1 listopada 2013r. pracownicy przejści zostali przez nowego pracodawcę (...) Sp zo.o.

(...) (...) Sp. z o.o. zawierała z wieloma przedsiębiorcami na terenie kraju podobne umowy – porozumienia o przekazaniu i umowy o świadczenie usług, jak w przypadku (...) Sp. z o.o., nie wywiązując się następnie z obowiązków opłacania składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników.

Postanowieniem z dnia 29 maja 2014r. sygn. akt V GU 13/14 Sąd Rejonowy w O. ogłosił upadłość (...) (...) Sp. z o.o. obejmująca likwidację majątku dłużnika.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, odpisów KRS odwołującej i (...) Sp. z o.o., umów pomiędzy Spółką (...) a (...) (...) Sp. z o.o. z dnia 31 grudnia 2012r. i z dnia 2 stycznia 2013r., korespondencji pomiędzy tymi podmiotami oraz przelewów pomiędzy tymi firmami, porozumienia (...) (...) Sp. z o.o. ze Spółką (...), umowy cesji wierzytelności z dnia 1 marca 2013r., umowy o świadczenie usług zawartej pomiędzy Spółką (...) a (...), umowy współpracy z dnia 1 marca 2013r., umowy najmu nr (...), umowy najmu nieruchomości z dnia 2 stycznia 2012r., umowy o świadczenie usług z dnia 1 czerwca 2009r., kopii akt osobowych zainteresowanych, zeznań świadków M. M. (1) (k 176), R. T. (k 177), S. K. (k 177 v), U. K. (k 225v) K. R. – protokół elektroniczny (k 356), M. B. – protokół elektroniczny (k 389), B. W. (protokół elektroniczny (k 389), H. M. (k 464), protokołu z zeznań świadka W. W. złożonych na rozprawie w dniu 12.01.2017r w sprawie o sygn. akt VIII U 141/16 oraz w sprawie o sygn. akt VIII U 776/15 na rozprawie w dniu 31.02.2017 r. (odpisy protokołów k 480-499).

W tym miejscu zaznaczyć należy, iż zeznania B. W.

główniej księgowej (...) Polska Sp. z o. słuchanej w drodze pomocy sądowej

nie wniosły nic znaczącego do sprawy zważywszy, że świadek na zdecydowaną większość pytań wskazywała, iż nie zna odpowiedzi, a w pozostałym zakresie jej zeznania były lakoniczne.

Sąd pominął dowód z M. W. (2), gdyż odwołująca Spółka na rozprawie w dniu 14.10.2016 r. wniosek w tym zakresie cofnęła.

Sąd oddalił wniosek organu rentowego o uzupełniające przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. M. (2), albowiem okoliczność na którą została świadek zawnioskowana jest wyjaśniona na podstawie dokumentów tj: umowy o prace A. K.. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie w jakim świadek zeznała, że A. K., nie był nigdy zatrudniony w (...) Sp zo., albowiem z akt osobowych wynika, że A. K. został zatrudniony w (...) zo.o. w dniu 01.11.2012 r. na podstawie umowy o pracę na okres próbny. W tym samym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka S. K..

W pozostałym zakresie przeprowadzone dowody nie zostały zakwestionowane przez strony, Sąd uznał je za kompletne, korespondujące z dokumentacją zgromadzoną w aktach sprawy i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje.

(...) Sp. z o.o. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 1, art.11, art.12 i art.13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r. poz.963 ze zm.) zwanej dalej ustawą, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu

i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które są pracownikami, w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

W myśl art.36 ust.1 ustawy każda osoba objęta obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Zgłoszenie

i wyrejestrowanie z ubezpieczeń – stosownie do art.4 i 11 ustawy, jest obowiązkiem płatnika składek, który zobowiązany jest sporządzić odpowiednie dokumenty w terminie 7 dni od daty powstania lub wygaśnięcia tytułu do ubezpieczeń.

Zgodnie z art.4 pkt 2a ustawy, płatnikiem składek jest jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi.

Przedmiotowa sprawa sprowadzała się do ustalenia, czy zainteresowani A. K., A. L., M. Z. podlegają ubezpieczeniom jak w decyzjach skarżonych z tytułu zatrudnienia jako pracownicy u odwołującej (...) Sp. z o.o.

Kwestia ta wymagała w pierwszej kolejności ustalenia, czy doszło do przejścia z dniem 1 stycznia 2013r. zakładu pracy, a mianowicie odwołującej (...) Sp. z o.o. na (...) (...) Sp. z o.o. w trybie art.23(1) k.p., gdyż pozytywne ustalenie tej okoliczności pozwoliłoby na stwierdzenie, iż w/w zainteresowani w okresie spornym nie byli pracownikami odwołującej Spółki, lecz (...) (...) Sp. z o.o., a w konsekwencji na odwołującej nie ciążyłby obowiązek odprowadzania za nich składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z art.23(1)§ 1 k.p. w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, z zastrzeżeniem §5.

Przepis ten dotyczy tych osób, które w dniu przejścia zakładu pracy lub jego części były pracownikami przejmowanego zakładu lub przejmowanej części zakładu.

Tymczasem z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika jednoznacznie, iż „ umowa – porozumienie ” z dnia 31 grudnia 2012r. o przejęciu przez (...) (...) Sp. z o.o. pracowników w trybie art.23(1) k.p. została zawarta pomiędzy (...) SP. z o.o. a (...) (...) Sp. z o.o. Takie strony tej umowy zostały określone w §1 „ umowy – porozumienia ”. (...) Sp. z o.o. nie była stroną tej umowy (wszelkie rozliczenia wynikające z powyższej „ umowy – porozumienia ” były dokonywane pomiędzy tymi Spółkami, a nie odwołującą, co potwierdzają chociażby przedłożone faktury).

Zatem w drodze tej „ umowy – porozumienia ” nie mogło dojść do przejścia zakładu pracy odwołującej Spółki, a w tym i zainteresowanych pracowników odwołującej: A. K., A. L., M. Z., którzy pracę w (...) Sp. z o.o. wykonywali tylko w ramach podwykonawstwa, na (...) (...) Sp. z o.o. trybie art.23(1) k.p. Taki zapis zawarty w §2 i §3 „ umowy – porozumienia ”, że dotychczasowy pracodawca (...) Sp. z o.o. przekazuje z dniem 1 stycznia 2013r. pracowników do (...) (...) Sp. z o.o., gdy przedmiotowa „ umowa – porozumienie ” została zawarta pomiędzy innymi podmiotami, a (...) Sp. z o.o. nie była pracodawcą w/w zainteresowanych, w stosunku do nich nie mógł odnieść skutku.

Niezależnie od tego podkreślić należy, iż w świetle ukształtowanego stanowiska judykatury podstawową przesłanką stwierdzenia przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę w trybie art.23(1) k.p. jest przejście przez niego całego majątku tego zakładu

(por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2011r. III PK 30/10). Dotyczy

to w szczególności tych zakładów pracy, dla których funkcjonowania istotnym elementem

są składniki materialne. W takiej sytuacji obowiązek przejścia składników majątkowych, które pozwalają normalnie prowadzić (kontynuować) działalność gospodarczą jest konieczny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 20113r., II PK 154/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 2 lipca 2014r., sygn. akt III AUa 428/14).

W przypadku, gdy decydującym elementem w danej jednostce – zakładzie pracy, są pracownicy i ich kwalifikacje (np. sprzątanie), to w orzecznictwie przyjmuje się, iż przekazanie zakładu pracy w trybie art.23(1) k.p. może nastąpić także bez przenoszenia majątku.

Zatem, aby ustalić, czy przesłanki przejścia zostały spełnione, istotnym jest z jakim rodzajem przedsiębiorstwa lub zakładu mamy do czynienia oraz czy doszło do przejścia składników majątkowych - budynków, ruchomości, wyposażenia, narzędzi. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 kwietnia 2012r. sygn. akt I PK 145/11 „ Jeżeli rodzaj wykonywanych usług opiera się na czynniku majątkowym – w takiej sytuacji sam transfer zadań nie jest wystarczający do stwierdzenia zachowania tożsamości przedsiębiorstwa, będącego warunkiem przejścia zakładu pracy. Konieczne jest także przejście składników majątkowych służących ich wykonywaniu ”.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego sprawy należy stwierdzić, iż zasadniczym przedmiotem działalności odwołującej (...) Sp. z o.o. jest produkcja systemów do sterowania systemami przemysłowymi i dla świadczenia takich prac odwołująca zatrudniała pracowników fizycznych - mechaników, monterów. W takiej sytuacji nie budzi wątpliwości, że dla funkcjonowania odwołującej niezbędnym są składniki majątkowe, jak chociażby maszyny, narzędzia. W konsekwencji do przejścia zakładu pracy koniecznym byłoby przejście składników majątkowych służących wykonywaniu tej działalności.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, iż w okresie spornym od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. zainteresowani wykonywali taką samą pracę co wcześniej, w tym samym miejscu, na tych samych warunkach i stanowiskach, przy użyciu środków, które były własnością odwołującej (...) Sp. z o.o. i na mocy umowy z 2007r. zostały wynajęte Spółce (...), a następnie na podstawie umowy o świadczenie usług z dnia 2 stycznia 2013r. udostępnione bezpłatnie do używania (...) Polska Sp. z o.o. W ocenie Sądu takie jednak udostępnienie sprzętu, pomieszczeń socjalnych, o jakim mowa w powyższej umowie, nie stanowi o przejściu składników majątkowych.

Zatem także z tych względów nie można byłoby przyjąć, iż doszło do przekazania zakładu pracy w trybie art.23(1) k.p. i nie zmienia tego faktu okoliczność, że (...) (...) Sp. z o.o. przejęła z dniem 1 stycznia 2013r. obsługę księgową, wypłatę wynagrodzeń. Takie stanowisko wyraził Sąd Apelacyjny w Białymstoku w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt III AUa 428/14 przyjmując - w podobnej sytuacji faktycznej - iż sporządzenie umów na piśmie i wypłata wynagrodzenia przez nowy podmiot nie są okolicznościami determinującymi przejście zakładu pracy na nowego pracodawcę.

W konsekwencji powyższego Sąd uznał, iż nie doszło do zmiany pracodawcy, z odwołującej (...) Sp. z o.o. na (...) (...) Sp. z o.o., a tym samym płatnika składek. Zatem płatnikiem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe za zainteresowanych A. K., A. L., M. Z. w spornym okresie jest odwołująca (...) Sp. z o.o.

Sąd miał na uwadze fakt, że A. K. w lutym 2013 r. zawarł umowę o pracę bezpośrednio z (...), niemniej jednak jak wynika to z poczynionych ustaleń, w rzeczywistości nie świadczył pracy na rzecz firmy outsourcingowej.

Sąd zwraca uwagę że zawarta umowa nie rodzi stosunku obligacyjnego przez sam fakt jej podpisania, w sytuacji gdy nie jest realizowana w praktyce, jak to miało miejsce w rozpoznawanej sprawie. Dla ustalenia, że doszło do powstania pomiędzy stronami stosunku pracy nie jest wystarczające spełnienie warunków formalnych zatrudnienia takich jak zawarcie umowy o pracę, wystawienie skierowania na szkolenie BHP, odbycie szkolenia, uzyskanie zaświadczenia lekarskiego o zdolności do pracy, zgłoszenie do ubezpieczeń społecznego, a konieczne jest ustalenie, że strony miały zamiar wykonywać obowiązki stron stosunku pracy i faktycznie to czyniły.

W wyroku z dnia 13 listopada 2013r. III AUa 358/13 (LEX nr 1394157) Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie

świadczenia pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

Również w wyroku z dnia 27 października 2016r. III AUa 2510/15 (LEX nr 2157842) Sąd Apelacyjny w Poznaniu wskazał, iż doniosłość prawną na gruncie przepisów prawa ubezpieczeń społecznych ma tylko umowa, która była przez strony faktycznie realizowana. Do ustalenia, że doszło do powstania pomiędzy stronami stosunku pracy nie jest wystarczające spełnienie warunków formalnych zatrudnienia, takich jak zawarcie umowy o pracę, przygotowanie zakresu obowiązków, zgłoszenie do ubezpieczenia, a konieczne jest ustalenie, że strony miały zamiar wykonywać obowiązki stron stosunku pracy i to czyniły.

A. K. nie świadczył pracy na rzecz firmy outsourcingowej, a co się z ty wiąże płatnikiem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe w spornym okresie jest odwołująca (...) Sp. z o.o.

Wnioski dowodowe odwołującej, odnoszące się do postępowań administracyjnych i karnych prowadzonych przeciwko spółkom (...), (...) Polska czy (...) pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, co skutkowało ich oddaleniem.

W tym miejscu wypada dodać, iż bez znaczenia dla oceny prawidłowości skarżonych decyzji są zarzuty odwołującej dotyczące naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Rolą Sądu orzekającego w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest bowiem badanie prawidłowości trybu postępowania przed organem rentowym. Sąd bada bowiem prawidłowość zaskarżonej decyzji i jej zgodność z prawem. W wyroku z dnia 9 lutego 2010r. (I UK 151/09, LEX nr 585708) Sąd Najwyższy wskazał, że postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów ustawy z dnia 9 lipca 2003r.

o zatrudnieniu pracowników tymczasowych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz.360), to zgodnie z art.2 pkt 2 tej ustawy za pracownika tymczasowego uważa się pracownika zatrudnionego przez agencję pracy tymczasowej wyłącznie w celu wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika. Praca tymczasowa – stosownie do pkt 3 tego przepisu – oznacza wykonywanie na rzecz danego pracodawcy użytkownika, przez okres nie dłuższy niż wskazany w ustawie zadań o charakterze sezonowym, okresowym, doraźnym, lub których terminowe wykonanie przez pracowników zatrudnionych przez pracodawcę użytkownika nie byłoby możliwe, lub których wykonanie należy do obowiązków nieobecnego pracownika zatrudnionego przez pracodawcę. Tymczasem okoliczności faktyczne niniejszej sprawy wskazują, iż brak jest przesłanek pozwalających na stwierdzenie istnienia przesłanek do zatrudnienia pracowników tymczasowych, albowiem praca zainteresowanych nie miała charakteru sezonowego, doraźnego, czy też okresowego, bo taki rodzaj pracy dotyczy zatrudnienia związanego z krótkotrwałym zapotrzebowaniem na pracę, a z materiału dowodowego wynika stałe zapotrzebowanie na ich pracę.

Co do zarzutu naruszenia przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

a zwłaszcza art.2 Konstytucji RP, to przepis ten stanowi, iż Rzeczypospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Zasada zaufania obywateli do prawa odnosi się przede wszystkim do sytuacji, gdy na skutek zmian prawnych sytuacja adresatów norm prawnych została w sposób nieoczekiwany pogorszona w stosunku do poprzedniego stanu prawnego. W niniejszej sprawie takie okoliczności jednak nie występują. Sąd Apelacyjny w Białymstoku

w uzasadnieniu wspomnianego wcześniej wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 2 lipca 2014r. wskazał, a tut. Sąd stanowisko to podziela, iż : „ (...) zasady konstytucyjne nie skupiają uwagi wyłącznie na podmiotach prowadzących działalność gospodarczą. Konstytucja RP w równym stopniu chroni pozostałych uczestników obrotu prawnego.

W przepisie art.67 Konstytucji stwierdzono, że obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Uwzględniając, że wartość odprowadzonych składek na ubezpieczenie emerytalne ma wpływ na wysokość przyszłej emerytury, jasne staje się, że zasada wolności działalności gospodarczej nie ma charakteru bezwzględny. Musi ustąpić w sytuacji prowadzącej do pomniejszenia uprawnień obywatelskich. Wskazane zasady konstytucyjne z reguły nie wykluczają się, a sąd rozpoznając sprawę zobowiązany jest do wartościowania dobra prawnego, któremu przyzna ochronę w konkretnej sprawie”.

Wypada dodać, iż Sąd nie zawiadamiał w charakterze zainteresowanego (...) Sp. z o.o. uznając, iż rozstrzygnięcie w tej sprawie nie dotyczy jej praw i obowiązków biorąc pod uwagę fakt, iż Spółka ta nie przejęła pracowników od (...) (...) Sp. z o.o. - umowa w tym przedmiocie pomiędzy tymi Spółkami nie została zawarta, co potwierdzają stanowcze zeznania świadka U. K., byłej prezes Spółki (...).

Zajmując takie stanowisko Sąd, kierując się uregulowaniami prawnymi cytowanymi na wstępie rozważań, w pkt 1 wyroku z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. i art.99 k.p.c. w związku z §2 i §6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 490) zasądzając od odwołującej (...) Sp. z o.o. na rzecz organu rentowego oraz Syndyka Masy Upadłości (...) (...) Sp. z o.o. po 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, wyliczoną od wartości przedmiotu sporu odrębnie w stosunku do każdego zainteresowanego (1.200 zł x 3). Do wartości przedmiotu sporu wskazanej przez organ rentowy Sąd nie doliczył składek na ubezpieczenie zdrowotne, gdyż nie były objęte zaskarżonymi decyzjami.

Zgodnie z uchwałą Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego mającą moc zasady prawnej z dnia 20 lipca 2016r. sygn. akt III UZP 2/16 w sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa prawnego stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

(-) SSR del Magdalena Kimel